

10/03/2022

“Свети Григорије Синаит - Молитва је мирисна свјетлост и живот тиховатеља”

У Светогеоргијевском дому у Подгорици, синоћ, 9. марта, о. Драган Станишић одржао је предавање на тему: “Свети Григорије Синаит - Молитва је мирисна свјетлост и живот тиховатеља”

Правим путем заповијести и беспрекорног дјелања није могуће ићи без срдачне исправности умне непрестане молитве. Земља коју наслеђују истински свети јесте тиховатељна божаствена тишина мира који превазилази сваки ум (поука 47). Молитва је код савршених: мирисна свјетлост, дејствена љубав, благодат Божија, обиљежје анђелског живота, познање Бога, пројављивање крштења, благовијест Божија, зарука Духа Светог, Исусово радовање, милост Божија, Христов печат, зрак мисленог Сунца, живот тиховатеља. Молитва је Бог који све дејствује у свима (поука 113). Истинско светилиште прије будућег живота јесте срце у којем дјелује Дух. По Григорију, најбоље стање душе је ако је срце испуњено благодаћу. Благодат се стиче кроз вјеру и ревност (врлину), а губи се због невјерја и немара. Бити слеп умом исто је што и не видети телесним очима. Онај који нема ума лишио се божаствене свјетлости, која чини да се види и да се буде виђен (поука 5).

У будућем вијеку свети ће међу собом тајанствено општити унутрашњом ријечју, саопштаваном Духом Светим (поука 49). Они, стремећи ка све већим и већим добрима, никада неће престати да напредују у умножавању дарова. Царство небеско је врлински живот, а адско мучење су страсне навике (поука 38). Григорије у 43. поуци наводи још да је Царство небеско слично богосазданом шатору. У будућем веку имаће две завесе. У први шатор ће ући само свештеници благодати, а у други, који је мислени – они који су ступили у примрак богословља, тројично свештенослужећи, тј. умом, словом и духом, као савршени свештеници. Они имају Исуса као Обредоначалника и првог Свештеноначалника пред Тројицом, у шатору који је сачинио сам Христос, у који улажаху и примаху Његова обасјања. Царство је једно али у себи има разлике, с обзиром на врлину, познање и меру обожења. Онај који жели да схвати смисао заповијести без њиховог испуњавања личи на човјека који замишља сјенку умјесто истине. Који са послушношћу држе заповијести брже усходе Богу. Преко двије заповијести долази се у древно достојанство кроз послушност и пост. Свети Григорије као опште врлине помиње: здравоумље, разборитост, храброст и праведност.

Врлине су залог Царства небеског. Узроци промјене на зло су греховна дјела. Страсне навике су залог адских мука. Ко се нађе упоран у гњеву, јарости, дрскости, гордости, надмености, лаконости, неуздржљивости, сластољубљу, разврату и др. настаниће се у земљи таме вечне, наводи се у Добротољубљу.

Док је био на Синају, гдје је била жива традиција Светог Јована Лествичника и Симеона Новог Богослова, Григорије је стекао дубоко знање. Прожет поукама Лествице, излаже духовно учење о чистој молитви. По њему, тиховатељ треба

да има пет врлина: ћутање, уздржање, бдење, смирење и трпљење. Само смирење јесте благодат и дар одозго.

mitropolija.com